

μερῆ Ανακρέοντια. Ἐδὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, ἢ τελευτῶν. κήσαντα ταμνίουδα. ἐξῆς δὲ ὡς ἐξ ἐτέρας σροφῆς κῶλα τέσσαρα. ἂν τὸ πρῶτον καὶ τὸ τρίτον ἰαμβικά. τὸ μὲν τρίμετρον. τὸ δὲ δίμετρον. τὰ δὲ λοι-

πὰ προχαικὰ δίμετρα βραχυκατάληκτα ἰσοφαλικά καλούμενα Αρχιλόχεια. ὅτι τὸ τέλος ὡς ἄγραφος Παῖσι. ὅπερ ἡμεῖς παῖσαι. ταμνίουδα. σφρανοῦδα. ταμνία γδ ῥάμμα τοῦ σφρανοῦ.

Χο. Αἴ νῦν γε καὶ τὸν ὠραῖον θεῶν
Παρεκαλεῖτε δεῦρο
Ὡδαῖσι, τὸν ξυμέμπορον
Τῆσδε τῆς χορείας.

CH. Age eia, nunc & istum festivum Deum
Modulatu vocate
Vestro: sodalem ludicre
Inchlytum chorea.

Σχόλια. Τὸν ὠραῖον. τὸν καὶ χαρὸν φαινόμενον Διόνυσον. ἐπεὶ τὸν χαρὸν τοῦ ἔαρος τὰς ἑορτὰς αὐτῆ ἦγον

καὶ τὰ κωμικὰ δράματα ἐν ταύταις εἰσήγετο.

BISETVS. Εἶθεσις ἐτέρου μέλους διαρεθέντος

αὔθις ἔ χοροῦ, ἐκ κῶλων ἰή.

Ημ. **Ι**ακχε πολυτίμητε μέλος ἑορτῆς
Ἡδισον ὄσον, δεῦρο σωμακολέθει
Πρὸς πῦν θεῶν, καὶ δεῖξον ὡς
Ἀνώ πόνε πολλὴν ὁδὸν περαινεις.
Ἰακχε φιλοχοροῦτα συμπεπέμε.
Σὺ γδ κατεχίσω μὲν ὅπῃ γέλωπι
Κάπ' ὄτελεία, τὸνδε
Τὸν σπανδαλίσκον καὶ τὸ ῥάκος.
Καὶ εὔρες ὡς τ' ἀζημίεις
Πάζειν τὲ καὶ χοροῦειν.
Ἰακχε φιλοχοροῦτα συμπεπέμε.
Καὶ γδ ὡς ἀβλέφας τὴ μεισαίσις
Νῦν δὴ κατείδον καὶ μάλ' ὄψεσά πε
Συμπαισίας, χιτωνίς
Παραρραχύτος, πτῆσιον περιχύψαν.
Ἰακχε φιλοχοροῦτα, συμπεπέμε.
Ξανθ. Εὐρὸ δ' αἰεί πως φιλοκολεθός εἰμι, καὶ
μετ' αὐτῆς
Πάζων χοροῦειν βούλομαι. Δι. κᾶρωγε πρὸς.

SEM. **I**acche venerande: o hilaris in hoc die
Cantus repertor, huc age, comitare
Nos ad Deam, & dic, quomodo
Multum via conficiat sine labore.

C **I**acche, chori amator, consequare me.
Tu discidisti enim propter cachinnum,
Et parsimoniam, istum
T am sordidum triviumque amictum:
Vi absque damno lufibus
Vacemus & choreis.

D **I**acche, chori amator, consequare me:
Nam conspicatus hic aliquam puellam
Modò iam vidi, & valde quidem elegantem
Consortem: & è velamine

Scisso eminentes affexi papillas:
Iacche, chori amator, consequare me.
X A. Ego verò lubens vos consequar: nam cum
lepida hac puella
Colludere, & saltare volo. B A. volo ego itidè.

Σχόλια. Ἰακχε. εἶθεσις ἐτέρου μέλους διαρεθέντος αὔθις ἔ χοροῦ, ἐκ κῶλων ὀκτωκῆδεκα. ἂν τὰ μὲν ἀ β δ ε ς ι β γ ι ε. τρίμετρα κατὰληκτικά. τὰ δὲ γ η θ ι δ. δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ δὲ ε ι α ις. καὶ τὸ τελευτῶν τρίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ δὲ ζ η θ ημιμερῆ. τὸ δὲ ι ζ. τετράμετρον κατὰληκτικόν. ἐν ταῖς δποθέσεισι τῶν συσημάτων ὡς ἄγραφος. Σωμακολεθει. τὲτο ἐπεὶ δὴ εἰς Ελευσίνα ὁδὲ εὔρεσιν ἄπο τῆ Κεραμικῆ προπέμποντες τὸ Διόνυσον. τὸ δὲ ἀνευ πόνε πολλὴν ὁδὸν περαινεις. ἀντὶ τοῦ μετ' ἡμῶν ἂν ῥαδιαν πάνυ πῦν ὁδὸν ποιήσεις. ἢ ὅτι ἐν τοῖς ναοῖς δεξτερίων εἰ φανείς ἡμῖν ἐξ ἀφῆνης ἔπηκαλεσάμενοις, ἐνταῦθα, δὲ εἴσεις ἄς ὁδὲς ἀνευ πόνε τοῖς θεοῖς ποιείσθ. πάντα γδ αὐτοῖς εὔπετῆ. Σὺ γδ κατεχίσω.]

Ἴσον τὰ εἴσε κατεχίσθῃ. εἰρηται γδ ὁ αὐτὸς Ἰακχος τὰ Διονύσω κατὰ τινας. τὰ δὲ Διονύσω αἰκωμωδία ἀνάγκηται. εἰκοιε ἢ παρεμφαμεν ὅτι ἢ ἡ λιτωῶς ἐχορηγετο τοῖς ποιηταῖς. ὅπῃ γοῦν ἔ Καλλίς τότε φισιν Αεισοτέλης ὅτι σῶδ υο ἔδοξε χορηγεῖν τὰ Διονύσια τοῖς τραγωδοῖς καὶ κωμοδοῖς. ὡς ἐπὶ τις καὶ ὡς τὸν Λεωαῖνον συσολῶ χρονον. δι' οὗ πολλοὶ ὑπερον καθάπερ τὰς χορηγίας ἀπειλε Κινησίας. Καὶ τὸ ῥάκος. ἔτι δὴ ἡμῶν τὰ πάντα, πῦν αὐτῶν ἐννοιαν ἔχειν. ῥάκος δὲ, οἱ μὲν τὸ τεισῶνιον, οἱ δὲ τὸ προσωπεῖον, ὅτι ῥάκος κατὰκολλᾶται. Καὶ μετ' αὐτῆς. τὲτο πρὸς τὸ ἀνευ τὸ, συμπαισίας, μετ' αὐτῆς τῆς συμπαισίας διηλονότι. Κᾶρωγε πρὸς. τὲτο τινες Διονύσου φασὶ μέλαξυ παρεμβάλοντως λέγειν.

BISETVS. Στροφή

κῶλων ἰε.

Χο. **Β**ούλεσθε δὴ τὰ κοινῆ
Σκώψωμεν Ἀρχέδημον;
Ὅς ἐπέτης ἂν, οὐκ ἔφουσε φραῖθεας.
Νῦν δὲ δημαγωγῆ

CH. **V**ltis ne, nos ut vna
Taxemus Archidemum?
Qui septennis nondum tribules edidit.
Nunc mortuus in urbe,

Σχόλ. Βέλεσθε δὴ τὰ. σροφή ἔ εἶθεσις χοροῦ ἔπηματικῆ ἐκ κῶλων πεντεκαδέκα ἰαμβικῶν ἐφθήμερῶν. πλὴν ἔ γ θ ι β. καὶ τελευτῆς τετρίμετρον ἀκατάληκτων. ὅπῃ τὸ τέλος ὡς ἄγραφος. τὸ δὲ πρὸς λαγνείαν ἐπιρρεπὲς ἀμφοτέρων σκάπλων, τὲ τε δεσπότης καὶ τὲ δέλε τὲτο φισιν, ὅ δὲ Αρχέδημος ὡς ξένος παρ' αὐτῆ κωμωδείῃ. νόμος γδ ἡ τὲς ἐξ ἀλλοδαπῆς Αθλῶσι καλο-

κεῖν ἐθέλοντας, εἰς πολίτας ἐνταῦθα χρονον ὀλίγον ἔχοντες φαίνας ἐχρησάσθ. ὅπερ Αρχέδημος ἐκ ἐποίησε. δέον οὐδὲ εἰπεῖν ὅτι ἐκ ἐπολιτογραφῆθη, ὡς ἐ τὲς πολίτας ὡς ἀπερ συζῆμεις ἔχον, ἐκ ἔφουσε εἰπεν. ἐξῆς δὲ ταύτης τὲ σροφῆς ἐν εἰσθεσφ σύσημα καὶ ἀειμοπλῶ ἀμοιβῶν ἐκ κῶλων τ' ἀναλόως τῆ σροφῆ κειμῶν. ἂν τὸ τελευτῶν παρὰ ῥα φ σημάθ. Οὐκ ἔφουσε φρατορας. ἂν τῆ τὲ εἰπεῖν